1850.

Ars moriẽdi ex va
rijs scripturarũ sententijs collecta
cũ figuris ad resistendũ in mortis
agone dyabolice sugestioni valẽs
cuilibet christifideli vtilis. ac mul
tum necessaria.

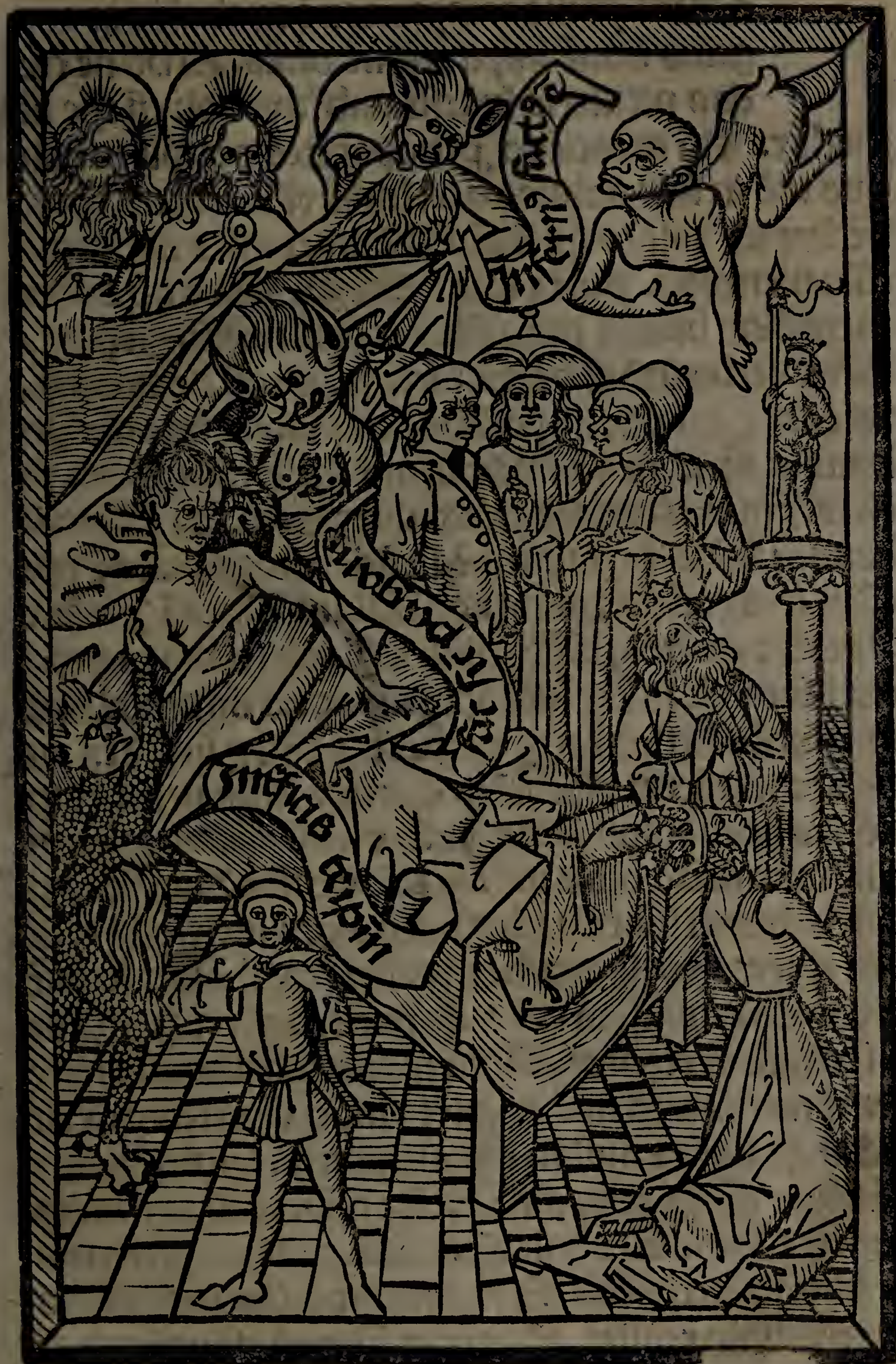

Quamuis sc͞dm philosophū. Tercio Ethi
corū omniū terribiliū mors corporis sit ter
ribilissima. morti tamē anime nullatenus
est cōparanda. Teste Augustino Qui ait.
Maius est damnū in amissione vni⁹ anime q̄ mille
corporū. Teste etiam Bernhardo qui dicit. Totus
iste mūdus ad vni⁹ anime preciū estimari nō potest
mors ergo anime tāto est horribilior atqȝ detestabi
lior quāto anima corpore est nobilior atqȝ preciosior
Cū ergo anima tante p̄ciositatis existat ꝛ dyabolus
ꝑ morte ipsius eterna hominē in extrema infirmita
te maximis temptationib⁹ infestat. Ideo summe ne
cessariū est vt homo anime sue ꝓuideat. ne morte il
la perdat̄. Ad qd̄ maxime expediens est vt quilibet
artē bene moriēdi de qua est presens intentio frequē
ter p̄ oculis habeat atqȝ extremā infirmitatē mente
sua reuoluat. Quia vt ait Gregorius. Ualde se soli
citat in bonis operibus q̄ semꝑ cogitat de extremo
fine. Nam si futurū malū precōsideret̄ facilius tolle
rari potest Iuxta illud. futura si presciant̄ leuius tol
lerātur. Sed rarissime aliquis se ad mortē disponit
tempestiue eo q̄ quilibet diuci⁹ se victurū existimet
nequaq̄ credēs se tam cito moriturū quod instinctu
dyaboli fieri certū est. Nā plures ꝑ talē spem inanē
seipsos neglexerūt indispositi morientes. Et ergo nul
latenus infirmo detur spes nimia corporalis sanita
tis cōsequende. Nam s̄m Cancellariū parisiensem
sepe per talem falsam cōsolationē ꝛ fictam sanitatis
confidentiā certā incurrit homo damnationē ante
om̄ia ergo inducat̄ moriturus ad ea que necessario
ad salutē requirūtur. Primo vt credat sicut bonus

xpianus credere debet letus quoqz ꝙ in fide xpi ⁊ ecclesie moriet̃ vnitate ⁊ obediẽtia. Scdo vt regnoscat se deũ grauiter offendisse ⁊ inde doleat. Tercio vt ꝓponat se veraciter emẽdare si supuixerit et nunꝙ amplius peccare. Quarto vt indulgeat suis offensorib⁹ ꝓpter deũ ⁊ remitti petat ab his quos ipse offendit. Quinto vt ablata restituat Sexto vt cognoscat deũ ꝓ se mortuũ ⁊ ꝙ aliter saluari nõ potest nisi ꝑ meritũ passionis xpi. de quo agat deo gratias inquantũ valet. Ad que si bono corde responderit. signũ est ꝙ sit de numero saluandorũ. Deinde studiose inducat̃ ad debitũ vsum sacramentorũ ecclesie. Primo vt per verã contrionẽ integrã faciat cõfessioẽ alia etiã ecclesie sacramẽta deuote recipiẽdo. Quisquis vero de p̃missis ab alio interrogatus et informatus nõ fuerit seip̃m interroget cõsiderãdo si sit dispositus vt p̃fert̃ Qui autẽ sic dispositus est se totũ passioni cõmittat cõtinue eã retinuãdo atqz meditãdo. Nã ꝑ hec oẽs temptatiões dyaboli et in fide maxime superantur. Unde notandũ ꝙ morituri grauiores habent temptatiões ꝙ̃ nunꝙ̃ ꝑus habuerũt. Et sunt quinqz vt postea patebit ꝯtra quas angelus sugerit eis quinqz bonas inspiratiões. Sed vt om̃ibus ista materia sit fructuosa ⁊ nullus ab ipsius speculatioẽ secludat̃ sed inde mori salubriter discat tam litteris. tantũ litterato deseruientib⁹ ꝙ̃ ymaginib⁹ layco ⁊ litterato simul deseruiẽtibus cunctorũ oculis obicit̃. Que duo mutuo correspõdẽtes habẽt se tanꝙ̃ speculũ in quo p̃terita ⁊ futura tanꝙ̃ p̃sentia speculant̃. Qui ergo bene mori velit ista cũ sequẽtibus diligenter cõsideret.

Temptatio dyaboli de fide.

Ex quo fides est tocius salutis fundamentū ⁊ sine ea nulli omnino potest esse salus. Teste Augustino qui ait Fides est bonorū omniū fundamentū ⁊ humane salutis iniciū. Et Bernhar. dicente. Fides est hūane salutis iniciū sine hac nemo ad filiorū dei numerū potest pertinere sine hac oīs labor hominis est vacuus. Ideo dyabolus toci⁹ humani generis inimicus totis viribus hoēm in extrema infirmitate ab illa totaliter auertere nititur Vel saltē ad deuiendū in ea ipm ineducere laborat dicēs tu miser in magno stas errore nō est sicut credis vel sicut predicatᷣ. Infernus fract⁹ est. Quicquid homo agit licet aliquē vel seipsum occidat cū indiscreta penitentia sicut aliqui fecerūt. Vel ydola adorat vt reges paganorū ⁊ plures pagani faciunt nonne in fine idem est quia nullus reuertitᷣ dicēs tibi veritatē ⁊ sic fides tua nihil est. His et similibus dyabolus maxime laborat vt hoīem in extremis agentē a fide auertat quia bene scit. Si fundamentū ruat oīa sup edificata ruent. Sciendū tamen q̄ dyabolus in nulla temptatione hominē cogere potest nec etiā aliquo modo preualere vt sibi cōsentiat q̄diu vsum ratiōis habuerit nisi sponte voluerit ei cōsentire quod certe sup oīa cauendū est Unde apostolus fidelis deus qui nō patitᷣ vos temptari sup id quod potestis sed faciet cū temptatione prouentū vt possitis sustinere.

Infern⁹ fact⁹

Bona inspiratio angeli de fide.

Ontra primā temptationē dyaboli dat angelus bonā inspirationē dicēs. O hō ne credas pestiferis sugestionib' dyaboli cū ipe sit mēdax. Nā menciēdo pthoparētes decepit nec aliquo mō in fide dubites licet sensu vl' intellectu cōprehēdere nō valeas qa si cōprehēdere posses nullaten' esset meritoria. Juxta illud Grego. Fides nō habet meritū cui hūana ratio pbet experimentū. Sed memēto verba sctōrū patrū. s. scti Pauli ad hebreos xi. dicētis. Sine fide impossibile est placere deo. Et Johannis. iij. Qui nō credit iā iudicat' est. Et Bern. dicētis. Fides est primogenita inter virtutes. Et iterū beatior fuit Maria pcipiēdo fidē xpi quā carnē xpi Cōsidera etiā fidē antiquorū fideliū Abraā ysaac z Jacob z quorundā gentiliū. s. Joab moab meretricis z similiū. silr' fidē aplorū nec nō immutabiliū martyrū cōfessorū atqꝫ virgiginū. Nā p fidē oēs antiqui z moderni placuert. Per fidē sctūs petrus sup aquas ambulauit. sctūs Johes venenū sibi ppinatū sine nocumēto bibit mōtes caspy orāte Alexādro p fidē adunati sunt Et ideo fides a deo merito benedicta ppterea viriliter debes resistere dyabolo z firmit credere oia mādata eccie. qa sctā eccia errare nō pōt cū a spūsctō regatur. Nota ꝙ cito infirmus sentit se temptari contra fidē cogitet primo ꝙ necessaria est fides qa sine ea nullus saluari potest. Scdo cogitet ꝙ vtilis est qa oia potest. dicēte dño. Oia possibilia sunt credenti. Et iterū. Quodcūqꝫ orātes pecieritis credite qa accipietis Et sic infirmus faciliter dei gratia dyabolo resistet. Quare etiā bonū est vt symbolū fidei circa agonisantē alta voce dicat pluriesqꝫ repetat vt p hoc infirmus ad fidei constantiā animet z demones qui illud audire abhorrent abigant.

Sis firmus i fide

Temptatio dyaboli de desperatione.

Ecũdo dyabolus temptat hoiem infirmũ ꝑ desperationẽ q̃ est cõtra spem atqꝫ ꝯfidentiã q̇ hõ debet habere in deũ. Cũ eñ infirmus dolorib⁹ cruciat̃ in corꝑe tũc dyabolus dolorẽ dolori suꝑaddit obiciẽdo sibi pctã sua ꝑsertim nõ cõfessa vt eũ in desperationẽ inducat dicẽs. Tu miser vide pctã tua q̃ tãta sunt vt nunq̃ veniã acquirere possis ita vt dicere possis cũ Cayn. Maior est iniq̇tas mea q̇ vt veniã merear Ecce quõ dei ꝑcepta trãsgressus es nã deũ suꝑ oĩa nõ dilexisti hominib⁹ iniuriã intulisti ⁊ tamẽ bene scis q̇ nullus põt saluari nisi seruauerit mandata dei q̇a dñs dicit. Si vitã ingredi vis serua mãdata. Sed suꝑbe. auare. luxuriose. gulose. iracũde inuide. accidiose vixisti attamẽ ꝑdicari audisti q̇ ꝓpter vnũ pctm̃ mortale hõ põt dãnari. Insuꝑ septẽ opera miscdie nõ implesti q̃ tamẽ dñs ꝑcipue inquiret in extremo die vt ip̃emet testat̃ dicẽs. his q̇ a sinistris sunt. Ite in ignẽ eternũ. Nã esuriui ⁊ nõ dedisti mihi mãducare Sitiui ⁊ nõ dedisti mihi potũ ⁊c̃. Et ideo Jacob⁹ dicit. Judiciũ sine miscdia erit illi qui sine miscdia fuit suꝑ terrã. Vides etiã q̇ plures nocte ⁊ die in lege dei vigilãtissime laborãtes q̇ tamen nullaten⁹ de salute sua ꝑsumere audẽt q̇a nullus scit an odio vel amore dign⁹ est. ⁊ ergo nulla spes salutis tibi relinquit̃. Per ista ⁊ silr̃ia inducit hoiem in desperationẽ que suꝑ oĩa mala est vitãda cũ misericordiã offendat dei q̃ sola nos saluat. Teste ꝓpha. Miscdie dñi q̇a nõ ꝯsumpti sum⁹. Et Augu. dicit. Unusq̇sqꝫ posit⁹ in pctõ si de venia vera desperauerit miscdiaꝫ funditus ꝑdit nihil eñ sic deũ offendit q̇ desperatio

Omnia pre
cepta domi
ni fregisti.
Fornicatus es
Periur⁹ es
Ecce pctā tua
Auare vixisti
Occidisti

Bona inspiratio angeli contra desperationē.

Ontra scdam temptationē dyaboli dat angelus bonā inspirationē dicens. o hō q̄re desperas licet ei tot latrocinia furta ⁊ homicidia ꝑpetrasses quot sūt maris gutte ⁊ arene etiā si solus toci⁹ mūdi pctā cōmisisses. Etiā si de eisdē nūq̄ ꝑus penitentiā egisses nec ea cōfessus fuisses nec etiā mō ad cōfitendū ea facultatē haberes nihilomin⁹ desperare nō debes q̄a in tali casu sufficit sola cōtricio interior. Teste ps. Cor contritū ⁊ humiliatū de⁹ nō despicies. Et Ezech. ait. Quacūq̄ hora pctōr ingemuerit salu⁹ erit. vnde Bern. ait. Maior est dei pietas q̄ queuis iniquitas. Et Augu. plus pōt de⁹ misereri q̄ hō peccare. In casu etiā q̄ tibi ꝯstaret q̄ de numero damnandorū esses nequaq̄ adhuc desperare debes eo q̄ desꝑatio nihil agit nisi q̄ ꝑ eā pijssim⁹ de⁹ m̄lto magis offendit̄ et alia pctā forcius aggrauant̄ pena quoq̄ eterna vsq̄ in infinitū augmentat̄ xp̄s etiā ꝓ pctōrib⁹ crucifixus est ⁊ nō ꝓ iustis vt ipsemet testat̄ dicēs. Nō veni vocare iustos sed pctōres. Exemplū habeas in petro xp̄m negāte paulo ecclesiā ꝑsequēte Math. ⁊ Zach. publicanis maria magdalena peccatrice in m̄liere dep̄hēsa i adulterio in latrōe iux̄ xp̄m in cruce pēdente maria egipciaca. Nota q̄ cito infirm⁹ sentit se temptari ꝑ desꝑationē cogitet q̄ ipsa est peior ⁊ dānabilior om̄b⁹ pctis ⁊ q̄ nūq̄ debet admitti ꝓpter quecūq̄ etiā pctā. Nā vt dicit. Augu. Plus peccauit iudas desperādo q̄ iudei crucifigēdo xp̄m. Secūdo cogitet q̄ vtilis ⁊ necessaria est spes. q̄a f̄m Crisostimū est salutis nr̄e anchora vite nr̄e fundamentū dux itineris quo itur ad celū. Et ideo nunq̄ est relinquēda ꝓpter etiā quecūq̄ peccata.

Nequaq̃ desperes
Victoria m̄i nulla

Temptatio dyaboli de impaciētia

Ercio dyabolus temptat hoēm infirmū p impacientiā que oriť ex magna infirmitate dicēs cur tu pateris istū dolorē grauissimū qui est intollerabilis omi creature ꝛ est tibi penitus inutilis. nec etiā tuis exigētibus de meritis dolor tā tus iure deberet causari. Nā scriptū est In penis be nignior est temptatio faciēda. Etiā quod multū gra uat nullus tibi cōpatitur quod cōtra omnē rationē fieri nemo dubitat licet autē amici ore cōpaciant ta men maxime propter bona reliquēda tuam mortē mente desiderāt anima quidem corpore exuta vix p vnius diei spaciū pro omi substantia relicta corpus tuū hospitari voluit istis ꝛ similibus ad impatientiā que est cōtra charitatē qua tenemur deum diligere sup omia nititur dyabolus hominē inducere. vt sic merita sua pdat. Nota ꝙ morituris maximus do lor corporis accidit his pcipue qui nō morte natura li que raro est et sicut docet experiētia manifesta sed frequēter ex accidētibus puta febre vel apostemate vel alia infirmitate graui vel afflictiua atqꝫ longa dissoluunť que quidem infirmitas plerosqꝫ ꝛ pcipue ad mortē indispositos ꝛ iniuste morientes adeo red dit impaciētes atqꝫ murmurātes vt plerumqꝫ ex ni mio dolorū in impaciētia amentes atqꝫ insensati vi deanť sicut sepe visum est in multis. Ex quo vere cō stat ꝙ tales vtiqꝫ in vera deficiant charitate. Teste Hierony. qui ait. Si quis cū dolore egritudinē vel mortē patiť seu accipit. signū est ꝙ sufficiēter deū nō diligit. Et paulꝰ ait. Charitas paciēs est benigna est

Ecce qua penā patiē
Q̄ bn̄ decepi eū

Bona inspiratio angeli de paciencia.

Ontra terciā temptationē dyaboli dat angelus bonā inspirationē dicēs. o hō auerte ab impaciētia animū tuū p quā dyabolus suis mortiferis instigatiōib⁹ nihil aliō q̄ aie tue detrimētū querit nā p impacientiā ꝛ murmur aia pdit sicut p pacientiā possidet. Teste Grego. qui ait regnū celorū nullus murmurās accipiet Te igit infirmitatis q̄ respectu meritorū tuorū leuis est. nō tedeat cū ipsa ante mortē sit q̄si quoddā purgatoriū cū tollerat vt oportet fideliter et paciēter ꝛ libenter cū gratitudine qa nō solū gratitudine opus est in his q̄ sunt ad cōsolationē sed etiā q̄ sūt ad afflictionē : qa vt Grego. ait misericorditer de⁹ tpalē adhibet seueritatē ne eternā inferat vltionē. Et Augu. Dn̄e hic vre et seca vt ineternū mihi parcas. Nulle ergo tribulatiōes te pturbēt qa xp̄m nolle te relinquere ostēdūt iuxta illō Augu Mala que nos hic puniūt ad deū nos ire cōpellūt Nō igit aie salus approbat in carnis beneplacitis. Sed poci⁹ eterna dānatio. Juxta illud Augu. Signū manifeste dānatiōis est beneplacita assequi ꝛ a mūdo diligi. Et iterū mirū est q̄ omib⁹ ineternū damnādis oēs lapides nō surgūt in solaciū sed magis mirū est q̄ omib⁹ ineternū saluādis oēs lapides nō surgūt in periculū. Repelle ergo a te impacientiā tanq̄ pestē violentā ꝛ assume pacientiā scutū fortissimū quo oēs inimici aie faciliter superant. et respice xp̄m pacientissimū ꝛ oēs sctōs vsq3 ad mortē Nota cū infirm⁹ sentit se temptari p impacientiā cōsideret pmo q̄ nociua est impaciētia qa ipm inquietādo et perturbādo a deo auertit qa dn̄s dicit. Sup quē requiescet spūs meus nisi super quietū ꝛ humilē corde.

B

Scđo cōsideret q̄ paciētia est sollicite seruāda p̄mo q̄a est necessaria. Vñ paul⁹ Paciētia est vob̄ necessaria. Et dn̄s nōne oportuit pati xp̄m et ita intrare in gloriā suā. Et Grego. nūq̄ seruari ɔcordia nisi p paciētiā valet. Scđo q̄a est vtilis. Unde dn̄s. In paciētia possidebitis aīas v̄ras. Et Grego. Melioris meriti est aduersa tollerare q̄ bonis operib⁹ insudare. idē sine ferro martires esse possum⁹ si pacientiā in aīo veraciter seruam⁹. Et Salomō. Melior est paciens viro forti ⁊ q̄ dn̄atur aīo suo expugnatore vrbiū

Quarto dyabolus temptat hoiem infirmū p sui ipi⁹ cōplacientiā q̄ est supbia sp̄ualis p q̄ deuotis ⁊ religiosis atq̄ pfectis magis est infestus. Cū eñ hoiem ad deuiandū a fide aut in desperationē aut ad impaciētiā nō p̄ōt inducere tūc eū agredit̄ cū p suiipsi⁹ cōplacentiā tales in eū p̄iicit iaculas ⁊ cogitatiōes. O q̄ firm⁹ es in fide ⁊ q̄ fortis in spe ⁊ q̄ cōstanter paciēs es in tua infirmitate. O q̄ mlt̄a bona opat⁹ es maxime gl̄iari debes q̄a nō es sic ceteri q̄ infinita mala ppetrauer̄t ⁊ solo gemitu ad celestia regna puenerūt igit̄ regnū celorū tibi iure negari nō p̄t q̄a legittime certasti. Accipe ergo coronā tibi paratā ⁊ sedē excellētiorē p̄ ceteris obtinebis p ista ⁊ sili'a dyabol⁹ instātissime laborat hoiem inducere ad sp̄ualem supbiā siue ad suiipsi⁹ cōplacientiā. Pro quo notandū q̄ ista supbia multū est vitanda primo q̄a p eā homo efficit̄ sili's dyabolo. nā p solā superbiā de angelo factus est dyabolus. Scđo q̄a p ipam homo videtur cōmittere blasphemiā p hoc q̄ bonū quod a deo habet a se p̄sumit habere. Tercio q̄a tāta posset esse sua cōplaciētia. q̄ p hāc dānaret̄. Unde Gre. Reminiscēdo q̄s boni q̄d gessit dū se apud se erigit apud auctorē hūilitatis cadit. Augu.

hō si se iustificauerit ⁊ de iusticia se p̄sumpserit cadit.

Temptatio dyaboli de vana gloria

Bona inspiratio angeli contra vanā gloriā.

Contra quartā temptationē dyaboli dat angelus bonā inspirationē dicēs Miser cur tu supbis ascribēdo tibiipsi ꝯstantiā in fide spe ꝛ pacientia q̄ tamē soli deo ascribēda est cū nihil boni a te habeas. dn̄o dicēte. Sine me nihil potestis facere ꝛ alibi scptū est Nō tibi arroges nō te iactes nō te insolēter extollas nihil te p̄sumas nihil tibi tribuas Et dn̄s ait q̇ se exaltat hūiliabit̄. Et iterū. Nisi efficiamini sic̄ puulus iste non intrabitis in regnū celorū. Hūilia ergo te ꝛ exaltaberis. dicēte dn̄o. Qui se hūiliat exaltabit̄. Et Augu. Si te hūilias de⁹ descendet ad te. Si te exaltas de⁹ recedet a te. Auerte ergo mentē tuā a supbia q̄ luciferū quondā angelorū pulcherrimū fecit dyabolorū deformissimū et de alta celorū ꝓiecit ad inferni ꝓfunda q̄ etiā causa fuit oīm pctōrū. Unde Bern. Jniciū oīs pctī ꝛ causa toci⁹ ꝑditionis est supbia. Jdē tolle hoc viciū ꝛ sine labore oīa vicia resecāt̄. Unde singl'ariter notandū ꝙ quādocūq̧ moriturus sentit se temptari p supbiā debet p̄mo cogitare ꝙ supbia tm̄ deo displicuit ꝙ sola ipius occasiōe nobilissimā creaturarū luciferū cū oib⁹ sibi adherētib⁹ de celis relegauit ineternū damnādo Et sic ex tali ꝯsideratiōe se hūiliat atq̧ deprimat sua recogitādo pctā q̇a ignorat an odio vl' amore dign⁹ sit. Unde debet p̄cipue capere exm̄ a sctō Anthonio cui dyabol⁹ dixit. O anthoni tu me vicisti cū em̄ volo te exaltare tu te depm̄is cū te volo deprimere tu te erigis. Secūdo debet cogitare ꝙ humilitas tantū deo placuit ꝙ p̄cipue ipsi⁹ occasiōe gl'iosa virgo maria deū ꝯcepit et sup choros angelorū exaltata est.

Sis firmus
Victus sum

Temptatio dyaboli de auaricia.

Quinta temptatio dyaboli est auaricia magis seculares et carnales infestans que est nimia ocupatio temperaliū atqꝫ exteriorū circa vxores et amicos carnales seu corporales diuicias atqꝫ alia que magis in vita sua dilexerūt per quē dyabolus hoiem maxime vexat in fine dicēs. O miser tu iam relinques oīa tpalia que sollicitudinib⁹ et laboribus maximis sunt cōgregata etiā vxorē ꝓles et ꝯsanguineos amicos charissimos et oīa alia huius mundi desiderabilia quorū te societati adhuc interesse tibi magnū foret solaciū ipsis quoqꝫ magni boni occasio Hec similia dyabolus homini in extremis de auaricia presentat vt sic p amorē et cupiditatē terrenorū auertat amore dei et ꝓpria salute. Unde singulariter notandū ꝙ maxime caueri debet ne cuiqꝫ morienti . amici corporales vxor liberi diuicie et alia tpalia ad memoriā reducant̄. nisi in quantū illud infirmi spiritualis sanitas postulet aut requirat quia alias maxime periculosum esset cū sic ab his que spiritus et salutis sunt quibus maxime tūc oībus viribus interiorib⁹ et exteriorib⁹ intendendū est reuocaretur ad ista miserabilia temporalia et carnalia tūc cū maxima solicitudine a memoria et mente remouēda in quibus certe tūc occupari est valde periculosum.

ꝓuideas amic
Intēde thesauro

Bona inspiratio angeli cōtra auariciā.

Contra quintā tēptationē dyaboli dat angelus bonā inspirationē dicens. O hō auerte aures tuas mortiferis sugestiōib⁹ dyaboli qb⁹ te irridere ꝛ inficere conat̄. Et oīa tp̄alia totalit̄ postpone quorū memoria vtiqꝫ nihil salutis ꝯferre pōt sed magnū impedimētū memor verborū dn̄i ad eos q̄ istis adherēt. Nisi q̄s renūciauerit oīb⁹ q̄ possidet nō pōt me⁹ esse discipl'us. Et iterū. Si q̄s venit ad me ꝛ nō odit patrē suū ꝛ matrē ꝛ vxorē ꝛ filios ꝛ fr̄es ꝛ sorores adhuc nō p̄t me⁹ eē discipl'us Itē ad eos q̄ istis renūciāt dic̄ Et oīs q̄ reliq̄rit domū vl' fr̄es vl' sorores aut patrē aut matrē aut vxorē aut filios aut agros ꝓpt̄ nomē meū centuplū accipiet ꝛ vitā eternā possidebit Memēto etiā pauptatis xp̄i in cruce ꝓ te pēdentis matrē dilectissimā et discipl'os charissimos ꝓpt̄ tuā salutē spōtissime relinq̄ntis Cōsidera etiā q̄t tot viri scti in isto ꝯtēptu rerū tp̄aliū secuti sūt eū audituri illud Venite benedicti p̄ris mei possidete regnū ꝑatū vob ab origine mūdi. Impr̄me ergo ista tue menti ꝛ oīa trāsitoria tanq̄ venenū a te penit⁹ repellēdo cor tuū ad volūtariā pauptatē integre ꝯuerte ꝛ sic regnū celorū ex ꝓmisso tibi debet̄. dicēte dn̄o. Bti paupes spū q̄m ipsorū est regnū celorū teqꝫ totū deo q̄ tibi diuitias cōferet sempr̄nas plenarie cōmitte totā tuā fiduciā in eū fundēs. Nō qn̄ infirm⁹ sentit se tēptari per auariciā seu amorē terrenorū cōsideret primo q̄ amor terrenorū a deo sepat q̄a dei amorē secludit. teste Gre. q̄ ait Tāto q̄s a supno amore disiūgit̄ q̄nto hic inferius in creaturis delectat̄. Scd̄o cōsideret q̄ volūtaria pauptas hoīem btificat ꝛ ad celū ducit. dicēte dn̄o. Bti paupes spū q̄m ipsorū est regnū celorū

nō sis auax
Quid faciā

J agonisans loqui ⁊ vsū rōis habere potuerit
fundat orōes deū p̄mo inuocādo vt ip̄m p in
effabilē misc̄diam suā ⁊ virtutē passiōis sue suscipere
digneť. Scd̄o diligēter inuocet gl̄iosā ⁊ v̄ginē mariā
p sua mediatrice. Deinde oēs āgelos ⁊ p̄cipue ange
lū p sua custodia deputatū deinde apl̄os martyres
ꝯfessores atq̄ v̄gines speciali⁹ tū illos q̄s vel q̄s p̄us
san⁹ in veneratiōe habuerit ⁊ dilexit quorū ymagies
cū ymagīe crucifixi ⁊ btē marie v̄ginis ei p̄senteť Itē
dicat ter istū versū. Dirupisti dn̄e vincl'a mea tibi sa
crificabo hostiā laudis. Nā iste v̄sus fm Cassiodrū
tāte credit̄ eē v̄tutis vt pctā hoim dimittāt̄ si in fine
v̄a ꝯfessiōe dicat̄. Itē dicat ter hec v̄ba vel silia q̄ in
sūma btō. Aug. ascribūt̄. Pax dn̄i nr̄i iesu xp̄i ⁊ vir
tus passiōis ei⁹ ⁊ signū sctē crucis et integritas btissi
me virginis marie ⁊ benedictio oīm sctōrū ac sctārū
custodia angelorū necnō suffragia oīm electorū sint
inter me ⁊ oēs inimicos meos visibiles ⁊ inuisibiles
in hac hora mortis mee. Ultimo dicat. In manus
tuas cōmendo spm̄ meū. Si aūt infirm⁹ nō sciat ora
tiōes dicere dicat aliquis de astantib⁹ alta voce corā
eo orōnes vl' hystorias deuotas in quib⁹ quidē sane
delectabat̄. Ip̄e v̄o oret corde ⁊ desiderio vt scit ⁊ p̄t
Un̄ nota ex q̄ tota salus hois in fine ꝯsistat sollicite
curare debet vnusq̄sq̄ vt sibi de socio vl' amico deuo
to fideli ⁊ ydoneo p̄uideat ei qui in extremis fideli-
ter asistat ad fidei ꝯstantiā pacientiā deuotionē cōfi
dentiā et p̄seuerantiā ipsum incitādo animādo et in
agonia orōes deuotas fidelit̄ dicēdo Sed heu pauci
sūt q̄ in morte p̄ximis suis fidelit̄ assistūt introgādo
monēdo ⁊ p ip̄is orādo p̄serti cū ip̄i morientes nōdū
mori velint et aīe morientiū sepe miserabilit̄ piclitant̄

I·H·R·I
Heu insanio
Spes nobis nulla
Confusi sumus
Furore consumor
Animam amisimus

coll. cpl.

A_8, B_6 = 14 Bl.

10 ganzseit. Holzschnitte

Kü. XIII/156.